

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: OT/284/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012315
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2121012315.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci obžalovaného: Q. R., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O. XXX, O., pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 26.09.2023 takto

rozhodol:

Obžalovaný

Q. O s c i t ý, nar. XX.XX.XXXX v O.,
trvale bytom O. XXX,

sa uznáva za vinného, že

dňa 01.11.2021 v čase okolo 14:20 hod. v I. na K. ulici viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky VW F., evidenčného čísla V kde bol hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave zastavený a kontrolovaný, pri kontrole bol podrobený dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu elektrickým meračom U. XXXX plus, ktorým mu bola dňa 01.11.2021 v čase o 14:27 hod. nameraná hodnota 0.08 mg/l alkoholu v dychu, ale vzhľadom na to, že sa správal nervózne, mal zrýchlené reakcie, rozšírené zrenice, rýchlo rozprával, rozprával rôzne životné príbehy, vzniklo dôvodné podozrenie, že užil pred jazdou inú návykovú látku alebo vedie vozidlo v takom čase po jej požití, keď sa ešte môže nachádzať v jeho organizme, následne bol menovaný viackrát zákonne poučený a vyzvaný, aby sa podrobil vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva lekárske vyšetrením - odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, čo menovaný bez relevantného dôvodu odmietol,

t e d a

sa pri výkone činnosti, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, odmietol sa podrobiť lekárske vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 5 písm. a), ods. 7 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 03.11.2021 obžalobu na obvineného Q. R., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O. XXX, O., pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, ktorý mal byť obvineným spáchaný na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Dňa 04.11.2021 súd vydal trestný rozkaz, proti ktorému podal obvinený odpor. Odpor bol podaný oprávnenou osobou a včas, preto súd nariadil a vykonal hlavné pojednávanie.

Dňa 05.05.2022 súd vydal rozsudok, ktorým obžalovaného Q. uznal za vinného za prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, ktorého výkon podmienične odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Zároveň uložil obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 5 písm. a), ods. 7 Trestného zákona trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie. Obžalovaný proti rozsudku podal odvolanie, prokurátor sa práva podať odvolanie vzdal.

Dňa 20.04.2023 odvolací súd vydal uznesenie, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy: výsluch obžalovaného Q. R., výsluch svedkov K. S. a Q. S., úradný záznam (č. I. XX), správa o výsledku objasňovania priestupku (č. I. XX-XX), zápis o dychovej skúške (č. I. XX), certifikát o overení (č. I. 18), protokol o vyšetrení vodiča na alkohol a iné návykové látky (č. I. 19), potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu (č. I. 20), evidenčná karta vozidla (č. I. 22-25), lustrácia ZVJS, lustrácia v registri obyvateľov (RO), lustrácia centrálnej databázy súdov (CDB), lustrácia centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (CESDAP), odpis registra trestov (RT).

Obžalovaný Q. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je tam dosť nepravdivých vecí, ľahostajnosť a to všetko je tam dopísané, nebol pod návykovou látkou a vodičský preukaz, ktorý tam bol zadržaný, nie je jeho. On má originál a jeho originál je vydaný v roku 2001. Obdržaný vodičský preukaz je písaný na Q. O., nepozná ho, evidenčné číslo je jeho (obžalovaného) a jemu (obžalovanému) bolo vydané 26.08.2005. Zaujímalo by ho, ako môže byť jeden doklad na dve osoby. Doteraz nevedel, že niekto jazdí na jeho meno, na jeho vodičský preukaz, on má originál tu. V roku 2017 prišiel o vodičský preukaz zase týmto štýlom na toho pána. Zastavila ho hliadka v I., spýtali sa ho, či ide na testy, išiel na testy, v sebe nič nemal, ale do jeho okresu prišli hodnoty s maximálnou hranicou, čo mal v krvi. To on nemal, to mal asi ten pán v krvi, nevedel, že existuje. V ten deň riadil (obžalovaný) vozidlo, aj s kamarátom, čo je brat majiteľa auta. Skontrolovali ho (obžalovaného), kontrolovali auto a papiere, všetko bolo v poriadku, chýbal mu jeden doklad od auta, že má ísť na testy, povedal, že nemôže, že sa ponáhľa, tak ho zobrali na 4 dni do CPZ. Bol obmedzený na slobode, nikto nepreukázal, že niečo mal. Na otázku, či ho vyzývali policajti, aby sa podrobil odberu krvi, uviedol, že áno, povedal, že sa nepodrobí odberu krvi už len kvôli tomu prípadu tri roky predtým. A dva dni na to bol ten druhý. Nemal sa ani čím odvolať v roku 2017, pýtal sa policajta, ako sa to dá riešiť, a povedal mu, že treba nájsť výsledky, podľa ktorých to bolo poslané. Tri dni chodil do nemocnice, že bol na tých testoch a nikto nevedel, že tam bol, tak sa nemal čím odvolať. Na otázku, čo nasledovalo potom, ako sa odmietol podrobiť odberu krvi, uviedol, že mu dali putá, nevie za čo, lebo nespravil žiadny priestupok ani nič, za to, že odmietol ísť na ten test, lebo dôjdu zase iné, preto to odmietol. Je tam napísané, že neudal dôvod, viackrát uviedol, že nejde na tie testy kvôli tomu

prípade predtým. Ďalej uviedol, že drogy niekedy užíval, marihuanu cez víkend niekedy, v súčasnosti už marihuanu neužíva, pol roka alebo rok už neužíva. Na otázku, či sa pri kontrole podrobil dychovej skúške na alkohol, uviedol, že áno. Na otázku, aký test mal na mysli, keď uviedol, že sa odmietol podrobiť testu, uviedol, že ho volali na odber krvi. Na odber krvi ho volali viac krát a viac krát im to odpovedal. Na otázku, kto šoféroval motorové vozidlo, uviedol, že on.

Postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku sa čítala zápisnica o skoršej výpovedi obžalovaného, v ktorej uviedol, že hliadka ich zastavila a pri kontrole im dal doklady okrem vodičského preukazu, ktorý má v druhom vozidle. K rozporom ohľadom odovzdania dokladov uviedol, že on to bral tak celkovo, doklady, čo sa dávajú pri kontrole. Na otázku, ako je možné, že policajti mali zadržať iný vodičský preukaz, uviedol, že to on nevie, jeho evidenčné číslo je to isté. Na otázku, či policajtom odovzdal ten vodičský preukaz, uviedol, že nie, od neho nikto nič neobdržal. V tom potvrdení o obdržaní vodičského preukazu hliadkou je napísaný ten druhý, vydaný v roku 2005, ale na iné meno.

Svedok K. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že čo si spomína, obžalovaný bol zákonným spôsobom zastavený, bola s ním vykonaná dychová skúška a nakoľko javil známky požitia inej návykovej látky, bol vyzvaný, aby sa podrobil toxikologickému vyšetreniu, čo aj po poučeníach odmietal. Následne bol obmedzený na osobnej slobode. Bol zaradený na útvare V. I. a službu vykonával s podpráporčíkom Q. S.. Na otázku, či si pamätá, koľkokrát a či nafúkal obžalovaný, uviedol, že vie, že dychová skúška bola pozitívna, ale s minimálnou hodnotou, čo sa podľa interných predpisov nepovažuje za pozitívnu dychovú skúšku, kde by sa mal odobrať vodičský preukaz. K znakom požitia návykovej látky uviedol, že obžalovaný mal rozšírené zrenice, spomalené reakcie na vonkajšie vplyvy. O zásahu spísal úradný záznam, a po predložení úradného záznamu na č. I. 11 uviedol, že sa jedná o jeho podpis. Na otázku, čo bolo dôvodom zastavenia motorového vozidla, ktoré riadil obžalovaný, uviedol, že ak si spomína, išlo o priestupok v doprave, myslí si, že technický stav vozidla, konkrétne si nespomína. Táto záležitosť nebola riešená, vôbec sa nekonalo ako pri priestupku v doprave, riešilo sa odmietnutie toxikologického vyšetrenia. Riešila sa závažnejšia vec, keďže vodič bol aj poučený, že sa dopúšťa trestného činu. Nespomína si, koľko osôb sa nachádzalo v kontrolovanom vozidle. Nespomína si, či bol z jeho strany obžalovanému na mieste zadržaný vodičský preukaz. Pri výkone hliadkovej služby nemajú k dispozícii elektronický merač na meranie iných návykových látok v organizme človeka. Obžalovaného opakovane vyzývali na podrobenie sa toxikologickému vyšetreniu, reakcia bola vždy negatívna, nespomína si koľkokrát, možno tri. Negatívna reakcia bola taká, ak si spomína, obžalovaný uvádzal, že policajti ho už raz takto oklamali, niečo o zámene krvi hovoril a preto sa nechcel podrobiť vyšetreniu. Jeho (svedka) reakcia na tvrdenia obžalovaného bola taká, že tak ako pri každom prípade osobu vždy poučia o postupe, že odber vykonáva lekár a pred zrakom osoby, ktorej je odobratý materiál, sú vzorky zaistené, zapečatené a odovzdané polícii. Na technickú závalu vozidla si nespomína.

Svedok Q. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vykonávali službu na J. s kolegom Krkošom, v tom čase zaradený na V. TT. Na otázku, či bol obžalovaný podrobený dychovej skúške, koľkokrát a s akým výsledkom, uviedol, že výsledok si presne nepamätá, bola tam minimálna hodnota, ktorá sa ešte neposudzuje za pozitívnu, mohlo tam byť XXX, nevie, bola negatívna. Následne bol pán vyzvaný na odber biologického materiálu za účelom zistenia, či sa v jeho organizme nachádzajú nejaké omamné alebo psychotropné látky, čo pán odmietol. Mali za to, že javí príznaky a správal sa nervózne, nadobudli pocit, že bude užívať nejaké omamné látky, išlo o zrýchlené reakcie, zreničky, rýchlo rozprával, bol nervózny, rozprával im rôzne životné príbehy. Obžalovaný bol opakovane vyzvaný, poučený bol o ďalšom postupe pokiaľ výzvam neuposlúchne. Bol o všetkom postupe poučený čo sa stane ak nevyhovie, alebo vyhovie. Povedal (obžalovaný), že im žiadnu krv nedá, nakoľko už mu takto raz brali krv a oklamali ho. Spísala sa všetka administratíva, ktorá z toho vyplýva. Nepamätá si, že bol obžalovanému zadržaný vodičský preukaz. Nepamätá si, čo bolo dôvodom zastavenia motorového vozidla, ktoré viedol obžalovaný. Vozidlo zastavila druhá hliadka PMJ TT, tepna 157 je volací znak, zloženie hliadky si nepamätá, oni prišli na asistenciu, oni prišli následne na miesto. Nespomína si na dôvod, prečo ich volali, myslí si, že chceli vykonať asistenciu v toxikologickom vyšetrení menovaného. Hliadka tepna 157 na to bola kompetentná, ale mali inú robotu, nepamätá si akú. Na otázku, ktorá z hliadok kontrolovala dychovou skúškou obžalovaného, uviedol, že to si nepamätá, myslí, že prvá. Prvá hliadka odišla následne po ich príchode, vec si prevzali. Na otázku, či ich prvá hliadka informovala o výsledku dychovej skúšky obžalovaného, uviedol, že áno, samozrejme. Na otázku, z akého dôvodu pokračovali v ďalšej kontrole obžalovaného, keď jeho dychová skúška bola negatívna, uviedol, že pri vyšetrení na toxikológiu sa vždy robí najprv dychová skúška. Na otázku, či ich prvotným zámerom

bolo vykonať toxikológiu u obžalovaného, uviedol, že nie. Nespomína si, koľko osôb s nachádzalo vo vozidle v čase kontroly, myslí si, že tam mal nejakého známeho. Pri hliadkovej kontrole nepoužívajú certifikovaný merač na zistenie návykových látok v krvi vodiča. Nespomína si, či počas kontroly vo vzťahu k obžalovanému bol zadržaný vodičský preukaz. Na otázku, ktorá z hliadok vykonávala kontrolu dychovou skúškou na zistenie alkoholu v krvi, uviedol, že si myslí, že prvá, nepamätá si. Po predložení zápisu o dychovej skúške č. I. 17 uviedol, že je to jeho podpis, takže dychovú skúšku robil on (svedok). Po predložení potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu č. I. 20 uviedol, že je to jeho podpis a jeho číslo. Na otázku, či vzhľadom k tomu, že doklad o zadržaní vodičského preukazu obžalovaného podpísal on, resp. mu vydal toto potvrdenie, či mu ho aj fyzicky v skutočnosti zadržali, uviedol, že áno, pokiaľ vydali potvrdenie, tak vodičský preukaz zadržali. Na otázku, ako ten vodičský preukaz vyzeral, akú mal formu, uviedol, že nevie, asi plastová kartička. Na otázku, aby sa vyjadril, či toto môže byť doklad, ktorý pri kontrole obžalovaného obdržali, a po predložení ružovej kartičky obžalovaného k nahliadnutiu, svedok uviedol, že áno, môže byť. Na otázku, že povedal, že obžalovanému zadržal vodičský preukaz, vydali mu potvrdenie, a on (obhajca) teraz drží vodičský preukaz, ako je to možné, uviedol, že nevie, on veci odovzdal poverenému príslušníkovi a viacej sa nestaral. Na otázku, koľko mal v priemere za mesiac takýchto zásahov v čase, keď vykonával činnosť PMJ, uviedol, že nespočetné množstvo. Na otázku, či je možné, že sa mu to môže aj zlievať, uviedol, že áno. Na otázku, či sa stáva, že je vydané potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu a tento nie je fyzicky zadržaný, uviedol, že áno, stať sa to môže, vydáva sa to ako fiktívne zadržanie vodičského preukazu, vodičský preukaz je blokovaný a tým neplatný. Na otázku, či môže vylúčiť, že k takejto situácii nedošlo aj v tomto prípade, uviedol, že to si naozaj nespomína, ak počas kontroly predložil všetky doklady, bol mu zadržaný. Na otázku, ak náhodou osoba, ktorú kontroluje, a nemá pri sebe vodičský preukaz, či je možné, že mu vydá potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu, uviedol, že áno, pokiaľ je dôvod.

K výroku o vine.

Súd po vykonanom dokazovaní a hodnotení dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku dospel k záveru, že u obžalovaného Q. R. sú preukázané všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, a to z nasledovných dôvodov.

Vina obžalovaného je preukázaná výpoveďou samotného obžalovaného, výpoveďami svedkov K. S. a Q. S., správou o výsledku objasňovania priestupku a protokolom o vyšetrení vodiča na alkohol a iné návykové látky.

Podstatou prečinu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona je: kto sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 (§ 289 ods. 1 Tr. zák.) odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Obžalovaný Q. R. v rozhodujúci čas viedol motorové vozidlo zn. VW Golf, čím vykonával činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Uvedená skutočnosť vyplýva z výpovedí svedkov K. S. a Q. S., pričom sám obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil, že viedol predmetné motorové vozidlo.

W. K. S. a Q. S. zhodne potvrdili, že obžalovaný pri kontrole po zastavení javil známky požitia návykovej látky, bol poučený a opakovane, najmenej trikrát, vyzvaný, aby sa podrobil toxikologickému vyšetreniu - odberu biologického materiálu (krvi), čo obžalovaný odmietol. Dokonca aj sám obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol viac krát vyzvaný na odber krvi, a viac krát svedkom K. S. a Q. S. odpovedal, že sa nepodrobí odberu krvi, čím potvrdil skutočnosti uvádzané týmito svedkami.

K namietaným rozporom vo výpovediach svedka K. S. a Q. S. ohľadom ich odlišného opisu stavu obžalovaného pri kontrole, súd uvádza nasledovné. W. K. S. uviedol, že obžalovaný mal rozšírené zrenice, spomalené reakcie na vonkajšie vplyvy. W. Q. S. uviedol, že obžalovaný sa správal nervózne, mal zrýchlené reakcie, zreničky, rýchlo rozprával, bol nervózny, rozprával im rôzne životné príbehy. Súd tieto odlišnosti vo výpovediach svedkov posúdil tak, že nejde o také závažné rozpory, ktoré by spochybňovali vierohodnosť uvedených svedkov, a ani záver o tom, že obžalovaný javil známky požitia

návykovej látky. Odlišnosti podľa názoru súdu môžu byť spôsobené časovým odstupom od skutku a rozdielnym subjektívnym vnímaním prežitých udalostí zo strany každého zo svedkov, t. j. každý zo svedkov mohol pozorované skutočnosti v detailoch vnímať inak, čo však nevylučuje podozrenie oboch svedkov o požití návykových látok zo strany obžalovaného. Rozdielnosti vo výpovediach svedkov sa okrem iného mohli udiť aj vzhľadom na charakter a povahu ich pracovnej činnosti a časový odstup, počas ktorého, ako to vyplýva aj z ich výpovedí, vykonali niekoľko ďalších obdobných kontrol. Podstatné pre súd je to, že obaja svedkovia presvedčivo vysvetlili, prečo mali za to, že obžalovaný javí známky požitia návykovej látky, kde v tomto závere sú výpovede svedkov zhodné, čím bol daný dôvod na toxikologické lekárske vyšetrenie. Podporne súd poukazuje na výpoveď obžalovaného, ktorý uviedol, že v minulosti užíval marihuanu.

Na tomto mieste súd uvádza, že súd upravil skutkovú vetu podľa výpovedí svedkov K. S. a Q. S., ktorí opísali stav obžalovaného v čase kontroly. W. Q. S. uviedol, že obžalovaný sa správal nervózne, mal zrýchlené reakcie, zreničky, rýchlo rozprával, rozprával im rôzne životné príbehy. W. K. S. uviedol, že obžalovaný mal rozšírené zrenice a spomalené reakcie na vonkajšie vplyvy. Obaja svedkovia opísali relevantné správanie obžalovaného spôsobilé vzbudiť u nich podozrenie na užitie návykových látok, pretože takýmto správaním sa môže užitie návykových látok prejavovať. Z týchto dôvodov bolo podozrenie svedkov na možné páchanie priestupku alebo trestného činu zo strany obžalovaného dôvodné. Súd na základe výpovedí týchto dvoch svedkov mal za preukázané, že obžalovaný sa v čase kontroly správal nervózne, mal zrýchlené reakcie, rozšírené zrenice, rýchlo rozprával a rozprával rôzne životné príbehy. S poukazom na pokyn odvolacieho súdu súd ustálil stav obžalovaného na základe výpovedí dvoch uvedených svedkov, a na úradný záznam zo dňa 01.11.2021 neprihliadal.

R. podrobeniu sa lekárske vyšetreniu zo strany obžalovaného je preukázané aj správou o výsledku objasňovania priestupku a protokolom o vyšetrení vodiča na alkohol a iné návykové látky, v ktorých je uvedené, že vodič Q. R. bol vyzvaný, aby sa podrobil skúške, či počas vedenia vozidla nepožil alkohol alebo inú návykovú látku, prípadne či viedol vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme, bol poučený o spôsobe vykonania takejto skúšky a následkoch odmietnutia sa podrobeniu vyšetrenia na zistenie návykovej látky, pričom z listín tiež vyplýva, že obžalovaný sa odmietol podrobiť lekárske vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu. Na oboch listinách sa nachádza aj podpis obžalovaného Q. R., čo súd posúdil tak, že obžalovaný mal vedomosť o uvedených skutočnostiach a následkoch.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný viedol motorové vozidlo a neskôr, keď bol vyzvaný na podrobenie sa lekárske vyšetreniu odberom krvi pre dôvodné podozrenie z užitia návykových látok, toto bez vážneho dôvodu odmietol.

K dôvodu odmietnutia, ktorý uviedol obžalovaný, že v roku 2017 bol na testoch, v sebe nič nemal, a výsledky boli s maximálnymi hodnotami, súd uvádza, že takýto dôvod nemožno považovať za relevantný pre odmietnutie podrobeniu sa vyšetreniu, ktorý by vylučoval trestnoprávnu zodpovednosť. Ustanovenie § 289 ods. 2 Trestného zákona predpokladá relevantný dôvod pre odmietnutie ten, ak by vyšetrenie bolo spojené s nebezpečenstvom pre zdravie osoby, ktorá má byť vyšetrená. Obžalovaný žiadny takýto dôvod neuvádzal. Poukazoval na ním tvrdenu negatívnu skúsenosť z roku 2017, ktorá podľa názoru súdu nemôže žiadnym spôsobom ospravedlniť konanie obžalovaného spočívajúce v odmietnutí vyšetrenia. Ak by aj tvrdenia obžalovaného boli pravdivé a obžalovaný mal takúto negatívnu skúsenosť v minulosti, táto skúsenosť nemala viesť k odmietnutiu vyšetrenia, ale nanajvýš k väčšej obozretnosti pri absolvovaní ďalšieho vyšetrenia, napr. uistenie sa, kde je vyšetrenie vykonávané, kto vyšetrenie vykonáva, aké údaje obžalovaného sú pri vyšetrení zaznamenané, akým spôsobom je uložená odobratá vzorka a podobne. Tvrdená subjektívna nedôvera obžalovaného v predchádzajúci postup orgánov činných v trestnom konaní nezbavuje obžalovaného povinnosti podrobiť sa vyšetreniu a trestnoprávnej zodpovednosti za odmietnutie sa podrobeniu takéhoto vyšetrenia.

K otázke zadržania vodičského preukazu súd uvádza, že tieto skutočnosti nie sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej. Podstatou skutku je odmietnutie sa podrobeniu lekárskeho vyšetrenia a preto skutočnosť, či obžalovanému bol alebo nebol vodičský preukaz aj fyzicky zadržaný, je bez právneho významu. Možno tiež uviesť, že zadržanie vodičského preukazu je až následok odmietnutia podrobeniu sa lekárskeho vyšetrenia, t. j. k zadržaniu vodičského preukazu dochádza až po dokonaní trestného

činu podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, a aj z tohto dôvodu je otázka zadržania vodičského preukazu bez právneho významu smerom k trestnoprávnej zodpovednosti za trestný čin podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona. Z tohto dôvodu súd odmietol vykonať dôkaz - výsluchy svedkov, ktorí mali obžalovaného zastaviť. Napokon celkový postup príslušníkov policajného zboru pri zastavení a kontrolovaní obžalovaného nebol zo strany obžalovaného počas konania namietaný, a tento bol obhajobou spochybnený až v závere konania. Súd z obsahu spisu nezistil pochybnosti o zákonnosti postupu príslušníkov policajného zboru pričom k okolnostiam zastavenia obžalovaného sa vyjadrili aj svedkovia K. S. a Q. S.. Z výsluchu svedka K. S. vyplýva, že dôvodom zastavenia bol technický stav kontrolovaného vozidla. Skutočnosť, či osoba je zastavená jednou hliadkou V. a kontrolovaná inou hliadkou V., resp. že iná hliadka oproti zastavujúcej vykonávala ďalšie úkony voči kontrolovanej osobe, podľa názoru súdu nespôsobuje nezákonnosť takejto kontroly, pretože obidve hliadky tvoria príslušníci policajného zboru, ktorí vykonávajú svoje právomoci. Smerom ku skutku je podstatná tá skutočnosť, že v rámci dokazovania boli vypočutí ako svedkovia tí príslušníci policajného zboru, ktorí obžalovaného poučili a vyzvali na podrobenie sa lekárskemu vyšetreniu, a pred ktorými obžalovaný toto vyšetrenie odmietol.

Konanie obžalovaného, ktorý sa po zastavení vozidla bez relevantného dôvodu odmietol podrobiť dôvodnému vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva lekárske vyšetrením, napĺňa znaky objektívnej stránky prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, pričom znak prečinu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona je daný tým, obžalovaný odmietol lekárske vyšetrenie napriek opakovaným výzvam a poučeniu o následkoch odmietnutia, a to všetko aj napriek tomu, že obžalovaný už bol v minulosti opakovane právoplatne odsúdený za trestný čin podľa § 289 Trestného zákona, teda ani opakované upozornenie na druhovo rovnakú trestnú činnosť nevedlo u obžalovaného ku konaniu súladnému s právnymi predpismi, čím je závažnosť prečinu vyššia ako nepatrná.

Súd tiež uvádza, trestný čin podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona je dokonaný odmietnutím páchatel'a podrobiť sa vyšetreniu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, a páchatel' vykonáva zamestnanie alebo činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Z hľadiska naplnenia znakov tohto trestného činu je bezvýznamné, že páchatel', ktorý sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, vykonával takú činnosť inak bez závad, prípadne že v skutočnosti ani nebol ovplyvnený návykovou látkou.

Obžalovaný sa skutku dopustil v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný bol poučený o následkoch odmietnutia vyšetrenia a napriek nim lekárske vyšetrenie opakovane odmietol.

Pre úplnosť si súd dovoľuje poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.10.2018, sp. zn. 2Tdo/46/2018, podľa ktorého „napokon, vo vzťahu k obvineným namietanému neuvedeniu predchádzajúcich odsúdení v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku je potrebné uviesť, že predchádzajúce odsúdenia obvineného, odôvodňujúce aplikáciu § 61 ods. 5 Trestného zákona, nie sú zákonným znakom trestného činu [na rozdiel napr. od predchádzajúceho odsúdenia pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa §289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona], ale ide o skutočnosti, ktoré majú za následok stanovenie výmery trestu zákazu činnosti. Tieto odsúdenia sa tak v predmetnom prípade nevzťahujú na výrok o vine, súvisia len s výrokom o treste a z tohto dôvodu uvádzanie skutočností odôvodňujúcich použitie § 61 ods. 5 Trestného zákona v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku nemá žiadne opodstatnenie (na rozdiel od prípadu, v ktorom by tieto skutočnosti tvorili zákonný znak trestného činu, čo však nie je tento prípad).“

Na základe týchto dôvod súd dospel k záveru o vine obžalovaného.

K výroku o treste.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný v ňom má 4 záznamy z rokov 2005, 2008, 2010 a 2011, a to za trestné činy ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a marenie výkonu úradného rozhodnutia. Pri odsúdeniach z rokov 2005, 2008 a 2010 sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovanému bol v minulosti uložený peňažný trest a podmiennečné tresty odňatia slobody, vo výkone nepodmiennečného trestu odňatia slobody obžalovaný nebol.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný v ňom má 6 záznamov z rokov 2016, 2017, 2017, 2017, 2017 a 2021, a to prevažne za priestupky na úseku dopravy.

Z evidenčnej karty okrem iného vyplýva, že obžalovaný mal sankciu zákaz činnosti uloženú celkovo sedem krát.

Pri úvahe nad druhom a výmerou trestu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri prečine ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody v rozmedzí až jeden rok.

Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a ani žiadnu priťažujúcu okolnosť.

Oproti predchádzajúcemu meritórnemu rozhodnutiu súd nekonštatoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože uvedené ustanovenie súdu umožňuje na túto okolnosť neprihliadať, a súd na žiadny zo 4 záznamov v registri trestov neprihliadal. Postupoval tak s poukazom na dlhý časový odstup záznamov (posledný z roku 2011) od skutku, na skutočnosť, že v prípade niektorých záznamov sa na odsúdeného hľadí, akoby nebol odsúdený, a napokon v súvislosti s posledným záznamom sa pre odstup času možno domnievať, že odsúdený sa osvedčil zo zákona.

Z uvedených dôvodov nebolo potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, ktorý považuje za primeraný, spravodlivý a naplňujúci účel trestu. Súd ukladal trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, kedy s poukazom na časový odstup od predchádzajúcich odsúdení nezistil dôvod na uloženie prísnejšej výmery trestu odňatia slobody. Nerešpektujúci postoj obžalovaného k dodržiavaniu právnych predpisov a výziev príslušníkov policajného zboru, ako aj trestnú minulosť obžalovaného - tak predchádzajúce odsúdenia uvedené v odpise registra trestov, ako aj priestupky na úseku dopravy - súd zohľadnil pri výmere trestu a pri určovaní dĺžky skúšobnej doby. Súd dospel k záveru, že u obžalovaného sú dané okolnosti podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a preto súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil. Súd poukazuje najmä na okolnosti prípadu, kedy čin nemal závažnejšie následky, ako aj na dlhší časový odstup od posledného odsúdenia v roku 2011. Súd obžalovanému uložil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, pri ktorej zohľadnil už uvedené okolnosti prípadu a trestnú minulosť obžalovaného, z ktorej vyplývajú sklony obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa trestného činu dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie, a to z nasledovných dôvodov.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že obžalovaný už bol trikrát odsúdený za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, a napriek tomu sa obžalovaný tohto prečinu dopustil znova, za čo ho súd uznal za vinného. Ide o odsúdenia Okresného súdu Pezinok zo dňa 04.11.2008, sp. zn. 2T/103/2008, ktorým bol odsúdený za prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, Okresného súdu Pezinok zo dňa 24.09.2010, sp. zn. 3T/151/2010, ktorým bol odsúdený za prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona a Okresného súdu Trnava zo dňa 17.02.2011 sp. zn. 30T/3/2011, ktorým bol odsúdený za prečin

ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Skutočnosť, že sa uvedených trestných činov dopustil ako vodič dopravného prostriedku, je okrem povahy trestného činu preukázaná aj evidenčnou kartou, z ktorej vyplýva, že v súvislosti so skutkom za odsúdenie Okresným súdom Pezinok sp. zn. 3T/151/2010 bola spôsobená dopravná nehoda, a so skutkom za odsúdenie Okresným súdom Trnava sp. zn. 30T/3/2011 bol obžalovaný tiež uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, keď vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahoval uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, pričom pri všetkých troch uvedených odsúdeniach mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý sa ukladá len v prípade, ak je trestný čin spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že je potrebné postupovať podľa § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona kedy súd musí obligatórne, t. j. bez priestoru na voľnú úvahu, uložiť trest zákazu činnosti na doživotie.

S poukazom na § 61 ods. 7 Trestného zákona, podľa ktorého na ukladanie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 až 5 nemá vplyv zahladenie odsúdenia, súd zohľadnil aj predchádzajúce uvedené odsúdenia, ktoré boli zahladené podľa § 92 ods. 2 Trestného zákona, pričom s poukazom na § 438d Trestného zákona súd skúmal, či zohľadnenie predchádzajúcich odsúdení by pre obžalovaného nebolo neprímerané prísne, pričom dospel k záveru, že nebolo, pretože obžalovaný sa dlhodobo a s vysokou intenzitou dopúšťal protiprávneho konania na úseku dopravy, o čom svedčí sedem uložených trestov zákazu činnosti vedenia motorového vozidla a tri odsúdenia za trestnú činnosť na úseku dopravy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.